

Rūpintojēlis - Vl. Vijeikio pieš.

VASARIS

1977

FEBRUARY

SKAUTU AIDAS

VASARIS 1977 FEBRUARY

SKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription \$5.00 yearly, \$3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

• Office of Publication:
Skautu Aidas
6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

• Editor in Chief - Sofija Jelionienė
6111 So. California Ave.
Chicago, Ill. 60629

• Managing Editor - A. Orentas
6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

SKAUTU AIDAS

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Isteigtas 1923.III.15

Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - \$5.00, pusei metu - \$3.00, atskiro nr. kaina - 50c.
Garbės prenumerata - \$10.00, garbės leidėjo prenumerata - \$25.00.

Vyr. redaktorė - v.s. Sofija Jelionienė, 6111 So. California Ave.,
Chicago, Ill. 60629

Red. pavaduotojas - s. Balys Vosylus
Techninis redaktorius - v.s. Vladas Vijeikis
Redakcijos nariai: ps. Rita Fabijonienė, vyr.sk. vyr.sl. Dalia Petreikytė,
v.s. Ona Rozniekienė, v.s. Ona Saulaitienė,
v.s. Antanas Saulaitis, SJ, Brazilija,
v.s. Bronius Žalys, Australija.

Administratorius: - s. Augustinas Orentas, 6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

Redakcija taiso rašinius savo nuožiūra

Pašto dėžutė

Miela Sese,

Noriu mano ir visų "Palangos" skaučių-skautų mišraus vieneto vardu palinkėti Tau ir visai šeimai linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų Naujųjų Metų!

Kad Kristus duotų Tau daug laimės, sveikatos, ramybės ir jėgų tęsti skautišką darbą.

Budžiu! Jūsų
Eugenija Bacevičienė
Sao Paulo, Brazilija

Nuoširdūs sveikinimai ir linkėjimai!

...SKAUTŲ AIDAS labai gražiai tvarkomas. Linkiu ištvermės, nes darbas sunkus.

Nuoširdžiai Jūsų

Jonas Kuprionis

SKAUTŲ AIDO redakciją ir administraciją sveikina ir linki linksmų šv. Kalėdų bei sėkmingų Naujųjų 1977 Metų

"Aušros Vartų" skaučių
tunto korespondentė
v.sl. Danutė Vakarė

Mus dar sveikino: skautiška L. ir M. Kupcikevičių šeima ir mielas mūsų bendradarbis ps. Jonas Tamulaitis.

Sulaukiame ir sveikinimų, kuriuos lydi gerieji darbeliai.

Miela Sese Skautininke,

Su geriausiais linkėjimais švenčių proga ir daug sėkmės sekančioms metams redaguoti SKAUTŲ AIDĄ, kuris yra labai įdomus ir jaunimo ir vyresniųjų visuomet

laukiamas. Jums mūsų visų nuoširdus ačiū už pasiaukojimą ir didelį darbą.

Siunčiu sąrašo nuorašą ir būsiu dėkingas, jei galėtumėte įdėti į SKAUTŲ AIDĄ. Gal būtų paskatinimas ir kitiems užsakyti SKAUTŲ AIDĄ mūsų užjūrio sesėms ir broliams.

Budžiu!

v.s. P. Molis

Miela Sese,

Mes, Toronto "Vandens valtys" jūrų skautės norėjom atlikti savo kalėdinį gerąjį darbėlį. Tai sugalvojom, kad būtų gražu užprenumeruoti SKAUTŲ AIDĄ sesei Eug. Bacevičienei Brazilijoje.

Įdedam 5 dol. pašto perlaidą ir prašom SKAUTŲ AIDĄ jai siuntinėti.

Ačiū labai!

Sesė Angelė Abromaitytė

Perkelta į 16 pusl.

MIŠKŲ ŠVENTOVĖJE

*Sesuo žvaigždė, o brolis partizanas,
Kas naktį juodu susitinka menėje mišku,
Kur amžina aukos ugnis kūrenas
Krauju, medumi bičių ir vašku.*

*Kai maldai nusiims varinį šalną
Su dūmais aukuro, - Tavo šventa valia tebus,
Sesuo mėnulį padeda po galva,
Išaudžia saulės ir žvaigždžių rūbus.*

*Naktis, lyg paukštė, per sapnus, suvirpa,
Pajutus ant pečių rankas, kaip lelijas, dienos,
Ji broliui numeta pagalbos kilpą -
Slaptažodį ant kardo rankenos.*

*Juožė Augustaitytė-Vaičiūnienė
(1895.VII.28 - 1974.II.28)*

LIETUVYBĖ SKILTYJE

Ne kartą aiškinomės, ko LIETUVIŠKOJI SKAUTYBĖ, kuriai mes priklausome, siekia.

Prisimenam, kad ji stengiasi ugdyti **PILNUTINĘ LIETUVIŠKĄ ASMENYBĘ**, taigi - **LIETUVI-LIETUVAITĘ**.

Tat koks tas **LIETUVIS-LIETUVAITĖ** iš mūsų skautų skaučių turėtų išaugti?

Bandykime surasti bent kelias jo-jos lietuviškąsias ypatybes ar savumus.

Tai pradedame šį svarbų sąrašą:

JIS ir **JI** turi būti

1. SAMONINGI (taigi, lietuviškai apsisprendę) lietuviai, kurie sugebėtų lietuviais išlikti ir didelių pagundų ir didelių pavojų metu.

2. KALBA LIETUVIŠKAI, geriau ar blogiau, bet vis kalbą lietuviškai, kol kada, jei dabar ir netobulai, galės kalbėti gražia lietuvių kalba.

3. KŪRYBINGI savo gyvenime, savo šeimoje, savo tautoje, savo aplinkoje. Kūrybingumas yra Aukščiausiojo dovana kiekvienam-kiekvienai; atraskime tą dovaną, išplėto kime ir dalinkimės jos žiedais su pasauliu.

4. BENDRUOMENIŠKI, moką sugyventi su kitais, gali pripažinti kitus ir juos gerbti, dalintis savo gabumais, laiku ir įvairiais ištekliais; kai ką duoti, kai ką priimti. Tauta ar tautos dalis negali gyventi vien savanaudžiais individais; jai būtina tautiečių jungtis.

5. VEIKLŪS darbštūs, pasireiškia, dalyvauja, rodą sveikos iniciatyvos, užsimoję ką uoliai pasiekti; kitų jaučiami, kitus įtraukia, išjudina; kovoja su sustingimu ar nenoru, kelių kitų interesus.

6. PAREIGINGI savo tautai, savo šeimai, savo bendruomenei; uoliai vykda skauto-skautės įstatus ir įžodį; gerai atlieka savo pareigas mokykloje, darbe ar tarnyboje; visai patikimi.

7. IŠTIKIMI - pirmiausia - ištikimi lietuvių tautai ir lietuvių tautos tėvynei Lietuvai; ištikimi skautai-ės, ištikimi šeimos nariai; ištikimi piliečiai savo krašte.

O dabar pasakykime kaip **MES SAVO SKILTYJE LIETUVYBĘ IŠREIŠKIAM; KĄ DAROM AR NET KO NEDAROM; KUO UŽSIIMAM AR KUO GALĖTUMĖM UŽSIIMTI...**

a) Susipažįstam su **LIETUVIŲ PAPROČIAIS**, tradicijomis ir jas, kiek galime, tinkamomis progomis gyvendiname.

b) Studijuojame Lietuvos ir lietuvių tautos **PRAEITĮ**, istoriją; pažįstame istorinius **ASMENIS** ir žinome jų **DARBUS** bei istorinius **ĮVYKIUS**.

c) **DOMIMĖS LIETUVIŲ TAUTOS KŪRYBA:** liaudies menu, įvairiais raštais, paveikslais, pastais, paminklais, pasakomis, padavimais, legendomis, dainomis, muzika, jos instrumentais ir t.t. ir t.t.

d) Patys ir pačios bandome **KŪRTI** pagal lietuvių tautos kūrybos dvasią, jos formas ar būdus.

e) Renkame, ką galime, **LIETUVIŲ KŪRYBOS** sau ar savo namams.

f) Žaidžiame **LIETUVIŠKUS ŽAIDIMUS** ir šokame **TAUTINIUS ŠOKIUS**.

Ir t.t. ir t.t.

v.s. Antanas Saulaitis

BENDRAS DARBAS IR

SKAUTYBĖ —

GELEŽINĖ LIETUVYBĖ!

Mes gerbiame praeitį ir tvirtai žvelgiame į ateitį, palikdami ištikimi skautiškiems principams ir ugdomosi metodams. Ar skautavime nėra nieko naujo? Čia problemos esmė: ištikimybė Baden-Powellio pareikštiems principams nereikia ištikimybės rutinai ir pasenusiems metodams, bet ištikimybė sąjūdžio įkūrėjo dvasiai. Baden Powellio ugdomosi metodai buvo visiškai nauji jo laikais ir tebėra tokiais šią dieną; visa, ko reikia, yra pritaikyti metodus šių laikų jaunimo gerovei bei bendruomenės poreikiams.

Iš "World Scouting"

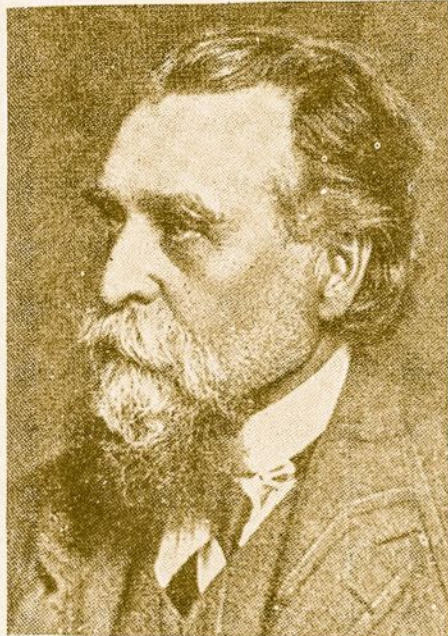
SUKAKTIS, KURIĄ PAGARBIAI MINIME

Šiomet sukanka 50 metų nuo mūsų tautos patriarcho, pirmojo lietuviško laikraščio "Aušros" steigėjo ir redaktoriaus, pirmojo Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataro, dr. Jono Basanavičiaus mirties.

Ar būtų įmanoma išskaičiuoti visus šio mūsų tautos atgimimo Pranašo nuopelnus jo taip mylėtai tėvynei Lietuvai?! Jos labui jis pašventė 25 kūrybingiausius, kieto darbo ir pareigos metus; 25 metus iš meilės jis jai dirbo, gyvendamas išeivijoje - Bulgarijoje.

Savo darbo vaisiais - atsikūrusios laisvos Lietuvos gyvenimu - jam teko džiaugtis tik devynerius metus. Amžinybėn iškeliavo 1927 m. vasario 16 d.

Labai iškilmingose dr. J. Basanavičiaus laidotuvėse dalyvavo ir tuo metu ką tik įsteigęs Vilniaus lietuvių skautų vienetas, vadovaujamas skautininko Pr. Žižmaro. Apie skautų pagarbos atidavimą

Dr. Jonas Basanavičius

didžiajam mūsų tautos Vyriui skaitome vasario mėn. "Lietuvių Dienose", V. Prižginto rašinyje "Taip Lietuva laidojo dr. Joną Basanavičių prieš 50 metų Vilniuje". Skaitome: "Prie karsto stovėjo skautų garbės sargyba su vėliava, perrišta gedulo kaspinu... Priekyje buvo

nešami vainikai, ėjo choras, skautų sargyba su gedulo vėliava... Iš abiejų karsto pusių buvo skautų sargyba su žibintais... Kapinėse jautrų atsisveikinimo žodį tarė ir Vilniaus skautų vadas skautininkas Pr. Žižmaras..."

Jau penkiasdešimt metų dr. Jonas Basanavičius ilsisi savo nu-mylėto Vilniaus Rasų kapinėse, gelsvų smilčių kalnelyje. Ten, prie jo amžinojo poilsio vietos, prie iki šiol su meile tebepriziūrimo kapo, lietuvis ir šiandien pasisemia tautinės stiprybės ir atsparumo; padeda gėlę, ten beaugančias palaisto ir nueina kasdienybės keliu, lydimas Patriarcho žodžių, iškaltų pilkam granito paminkle:

Kada mes jau į dulkes pavirsim, jei lietuviška kalba bus tvirta pastojus, jei per mūsų darbus Lietuvos dvasia atsikvošės - tąsyk mums ir kapuose bus lengviau, smagiau ilsėtis.

JŲ ŠŪKIS —

UŽ TĖVŲ ŽEMĘ

Tą liepos popietę, kai su Miško brolių draugininku broliu Uosiu įėjau į man nepažįstamą miško dalį Rako stovyklavietėje, pasijutau kažkokiu svarbiu, išskirtiniu asmeniu. Priežastys kodėl taip jaučiausi, man tuojau pat paaiškėjo: viena, kad aš, sesė, einu pas Miško brolius apžiūrėti jų naujai įruošto bunkerio-slėptuvės; antra, kad privilegija tą jų bunkerį "iššniukštinti" ne kiekvienam taip lengvai suteikiama.

Žengdama paskui savo vadovą nežymiai numintu takeliu, vedančiu tolyn į miško tankumyną, šokinėdama nuo kupsto ant kupsto, ėmiau vaizduotis esanti kokia nors karo korespondentė (tam vaizdui susidaryti labai padėjo rankoj nešamas bloknotas su pieštuku). Kągi, abu uniformuoti žygiuojame kažkokiu niekam nežinomam miško taku apžiūrėti slaptų įrengimų!

Siauras takelis staiga atsiremia į paslaptinę jo tęsinį. Kas tai?

— Tai mūsų pasidaryta kūlgrinda, — paaiškina mano vadovas. — Čia tyso niekad neišdžiūstanti pelkė, tai buvo būtina ši taką vesti toliau, kad patektume į sargybinių žvalgų įsiruosią stovyklavietę.

Sustojus apžvelgiu gan plačiam liūne kūleliais tvirtai surestą taką. Prisimena poetės J. Vaičiūnienės eilėraščio posmai:

Atbėga takelis per girią ir švyti
Įpuolusia ryto versme...
Kalbėki, takeli siauryti,
Nuraminki mane...

Ar pravedei sesė šią naktį
Pro plėšriųjų akių bedugnes?
Ar tos akys jos balto šešėlio
nematė
Pro nakties lelijas?

Kūlgrinda, kuri vienu metu pranyksta, o paskui ir vėl iš pelkės paslaptinai iškyla, baigiasi, atsiremama į sausą žemės pakilimą. Čia įruoštas mažas sargybos bunkeris, pro kurio angeles iš tolo matyti kas ta kūlgrinda ateina. Reikia paaiškinti, kad slėptuvė arba bunkeris — tai vieta, kurią įsiruosdavo lietuviai partizanai Lietuvos miškuose; juose jie gyvendavo, slėpdavosi nuo priešių, aptardavo kovos planus, sužeistuosius gydydavo, o dažnai, priešui apsupus, ten ir susisprogdindavo.

Bunkeryje budį sargybiniai tuojau praneša toliau esantiesiems, kad priešas arti. Tai reiškia, kad reikia skubiai pasitraukti į miško gilumą ar slėptis didžiajame bunkeryje.

Aki patraukia prie ažuolo kamieno prikaltas žalvario ir deginto molio skulptūra — reljefinis paveikslas: Sopulingoji Dievo Motina su septyniais kalavijais širdyje. Apačioj — Gedimino stulpai ir iškaltas užrašas "Nupuolančius stiprink ir vesk".

Šioje vietoje yra kelios palapinės, kuriose parengties stovyje budi kai kurie broliai: priešą seka, planus sudarinėja.

Nuo čia nebetoli ir pats bunkeris. Kai prie jo prisiartinai, iš karto net neižiūrėsi, kad esi jau toje paslaptingoje zonoje. Iš viršaus ši įrengta slaptavietė atrodo, lyg atkalnėlėj koks krūmokšniais apaugęs pakilimas pūpsotų.

KAS GI TAME POŽEMY?

Prieinam nežymią angą.

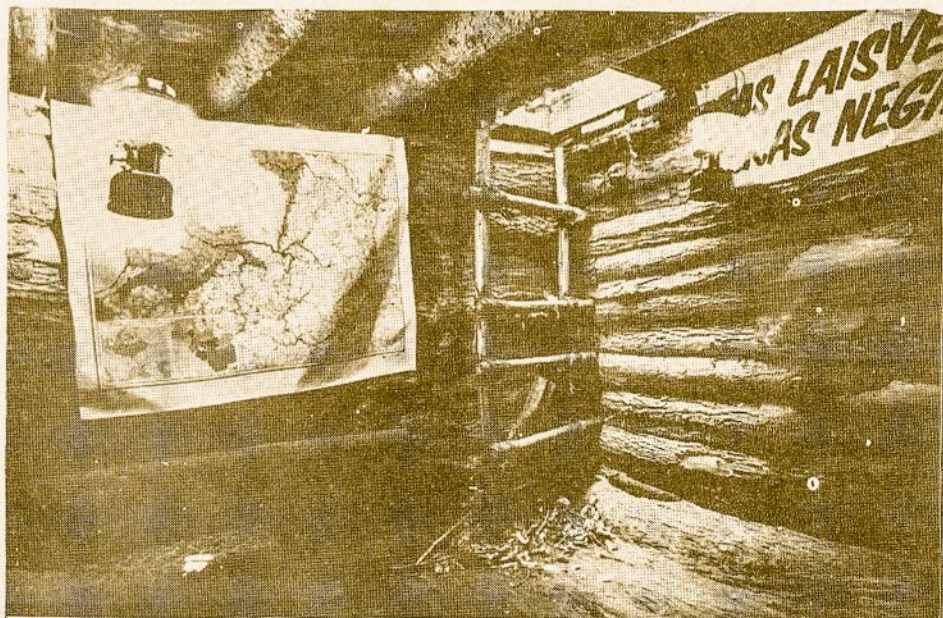
— Lipk, žemyn, sese, tomis medinėmis kopėtėlėmis, tik saugokis, kad galvos kur nestukteltum, — sako brolis Uosis.

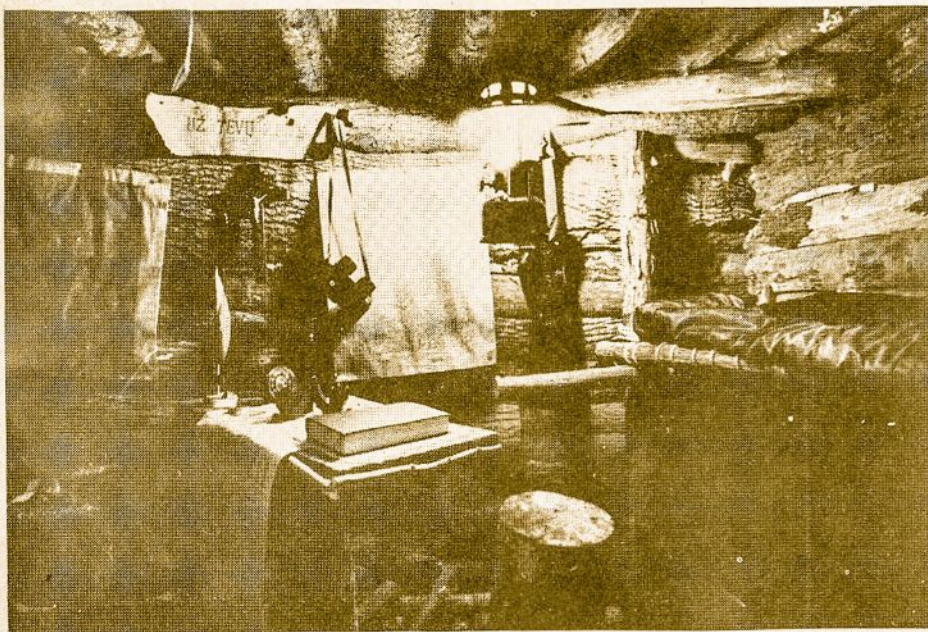
Leidžiuosi tvirtom medinių skersinukų kopėčiom. Atrodo, tos slėptuvės gilios esama. Nušokus nuo

Pro čia patenki į Miško brolių įsiruosią bunkerį.

Alg. Grigaičio nuotr.

Miško brolių "požemių seklyčia" kampelis.

Alg. Grigaičio nuotr.

paskutinės pakopos, pajuntu juodos žemės kvapą. Vėsu ir tamsoka čia, nors svečių belaukiant, net dvi žibalinės lempos užžiebtos.

Apsidairau. Prietemoj akys apsiranta — gali įžiūrėti šios "rezidencijos" įrengimus ir baldus. Tačiau pirmoji mintis — tai nuostaba: kiek čia darbo įdėta, kiek prakaito išlieta ir kiek tikėta, kad visi tie įsirengimai — tai ne kokios skautiškos programos užduotis, kurią atlikai ir — esi patenkintas. Šią slėptuvę Miško broliai ištvermingai statė jau nuo 1974 m. pavasario. Dirbo jie čia visi, kaip skruzdės, dvidešimt savaitgalių ir dar stovyklos metu ištisą savaitę!

Šią slėptuvę tiktų pavadinti "požemių seklyčia" dėl čia esančios tvarkos, švaros; tikras poilsio kampelis vėsioje žemės gilumoje. Tačiau apžvelgus šio kampelio sienas, mintys bemač nuklysta į susikurtus vaizdus, skaitytus J. Daumanto knygoje "Partizanai už geležinės uždangos". Šis bunkeris — tai kopija mūsų laisvės kovotojų bunkerio, kuriuose gyveno, kovojo ir dėl Tėvynės laisvės žuvo mūsų broliai-partizanai. Širdį užlieja gaudulys: juk mūsų broliai —

laisvės ir lietuvių teisių gynėjai savo jaunas dienas leido kaip tik tokiuose būstuose...

Akys užkliūva už kiekvienos detalės šiose tvirtų rastų sienose: pačioj pagarbiausioj vietoj, juoduose rėmuose kabo didžiulė narsaus partizanų vado Juozo Lukšos-Daumanto nuotrauka, dvi tautinių spalvų juostos su įjaukais jose įrašais "Už tėvų žemę" ir "Miško Broliai". Baltuoja beržo piausnis su išdegtu jame Vyčiu. Kitoje sienoje šviečia baltas Nukryžiuotasis mediniame kryželyje. Prie pat išėjimo ryškus užrašas: "Tas laisvės nevertas, kas negina jos". Čia štai lietuviško lino raštuotas audinys, Lietuvos valstybės ir vienos apylinkės smulkus strateginis žemėlapis, nuotrauka, daryta puolimo metu (vis tai kopijos autentiškų ano meto fotografijų). Kabo čia ir baltoje tošyje išdegtas Miško brolių šūkis "Už tėvų žemę".

Dvi žibalinės lempos bunkerio palubėje apšviečia prie sienų pritaisytas penkias dviaukštes ir triaukštes lovas, išpintas virvėmis. Ant jų pakloti miegmaišiai. Prie sienų pritvirtinti du virvėm išpinti suoleliai atsistėti. Taigi čia sutelpa visa Miško brolių draugovė. Šiuo metu joje ypatingu būdu — domėdamiesi laisvės kovotojų veiklos metodais — skautauja 14 jaunų, darbo ir nuovargio nebijančių, jaunuolių.

Kampe stovi austa linine staltiesėle uždengtas stalelis; ant jo padėtas Šv. Raštas, trispalvė su Geležiniu Vilku.

Visa ši "požemių seklyčia" — rastų sienom, lubom ir grindim. Norint išivaizduoti koks didelis buvo šis darbo užsimojimas, galima tik paminėti, kad puriam smėliui sustabdyti, iškastas bunkeris buvo sutvirtintas 1000 smėlio maišų! Ir tai buvo tik darbo pradžia! Ilgiausiai užtruko pats iškasimas, nes broliai nesamdė jokių ekskavatorių, — viskas atlikta jaunų raumenų jėga ir didelio noro būti vertais Miško brolių vardo. Patys jie ir planus braižė, nepamiršdami nei atsarginės angos, kuri įruošta, pavojui esant, pabėgti. Kitos dvi angos — tai oro ventiliacija. Kad žiemą į vidų neįsipašytų žvėrelių kenkėjų, angos labai sandariai užtaisytos vieliniais tinkeliais. Kiek toliau įruošta dar viena stovyklavietė su keletu palapinių ir labai aukšto stiebo viršūnėje, beveik su medžiais iškilusia trispalve. Plevėsuoja ji melsvoj padangėj, su debesėliais bešnarėdama... Tur būt, pasakoja jiems kokia čia, Rako

Aukštam qžuolo kamiene - skulp. R. Mozoliausko sukurta Sopulin-goji Dievo Motina.

Alg. Grigaičio nuotr.

SKAUTŲ AIDO RĖMĖJAI

Skautų židinys, Los Angeles, Cal.	\$25.00
Ram. Vandenyno rajono skautės-skautai, Los Angeles, Cal.	25.00
Skautų-skaučių Tėvų komitetas Toronte, Kanadoje	50.00
Palangos vietininkija, N.J.	25.00
Rochesterio, N.Y., Ramovė	20.00
Pr. Pakalniškis, Santa Monica, Cal.	5.00
R. Palis, Halifax, Anglija	2.05

i.v.s. L. Knopfmillerio paaugoti 2
paveikslai, skirti pardavimui
Kaziuko mugėje.

GARBĖS LEIDĖJO
PRENUMERATA - \$25.00

J. Gepneris, Chicago, Ill. \$25.00

UŽPRENUMERAVO Į
UŽJŪRIUS:

E. Šovai, Cookham, Berks, Anglija -
J. Pipiras, Worcester, Mass.
J. Alksniui, Whitatable, Kent,
Anglija - P. Molis, Shrewsbury,
Mass.
J. Traskienei, Bradford, Anglija -
Worcesterio "Neringos" t-as;
tunt. v.s. R. Molienė
A. Jakimavičiui, Manchester, - An-
glija - ps. A. Pranckevičius,
Worcester, Mass.
D. Jelinskui, Manchester, Anglija -
v.s. P. Molis, Shrewsbury, Mass.
F. Ramoniui, Derby, Anglija - J.
Vidūnas, Worcester, Mass.
G. O'Brein, London, Anglija -
Worcesterio "Neringos" t-as;
tunt. v.s. R. Molienė
A. Silnickui, Leeds, Anglija - s. A.
Glodas, Worcester, Mass.
Rev. A. Gerybai, Headley Park,
Anglija - B. Šakenienė, Dorchest-
ter, Mass.
Rev. A. Putcei, Manchester,
Anglija - B. Šakenienė, Dorchest-
ter, Mass.

Perkelta į 18 pusl.

miško tankynėje, skautiška veikla
vyksta, kiek čia entuziazmo, kiek
gražių dainų nuskamba, nuaidi,
Miško broliams prie lauželio bedai-
nuojant... Savo draugovės dainai
jie pasirinko J. Augustaitytės-
Vaičiūnienės eilėraštį "Miško šven-
tovėje" (šio nr. trečiame psl.). Mu-
ziką jai sukūrė Faustas Strolia.

KOKIA TOLIMESNĖ VEIKLA, KOKIOS SVAJONĖS?

Manot, kad Miško broliai išsi-
kasė šį savo būstą ir daugiau nieko
neveikia? Taip nėra! Stovyklos
metu jie nakčia neša sargybą —
nuo 1 val. iki 5 val. ryto, patikrin-
dami vienas kitą slaptazodžiais.
Dienomis jie planuoja savo veiklą,
tobulinasi skautiškam patyrimui,
įruošia ką nors nauja savo savitoje
stovyklavietėje šiam nežinomam
miško kampely.

— Ar jų būstinė visai niekam
nežinoma? — paklausit.

Į ją Miško brolis gali atsivesti
viešnią ar svečią tik iki ten, kur
prasideda kūlgrinda. Toliau eiti
galima tik su draugininko leidimu.

Taigi nesitikėkit, kad kiekvie-
nam taip lengvai gali pasisekti tą
leidimą gauti. Nebent tik didįjį
stovyklos savaitgalį, kaip man kad
pasisekė...

Beje, Miško brolių svajonių
pasauly viena svajonė labai didelė
ir net... reali: jei kliūtis (supran-
tama, finansines) pasiseks nuga-
lėti, jie visi iki vieno žada traukti į
VI-ją Tautinę Stovyklą Australi-
jon. Nesistebėčiau, jei jie tai įvyk-
dytų; juk jie — darbštūs ir entu-
ziastingi MIŠKO BROLIAI!

Sesė Sofija

VIENTŲ VARDAI IR MES

DR. VINCAS KUDIRKA

Kiekvienam lietuvių literatūros vadovėlyje ar kitose knygoje randame dr. Vinco Kudirkos biografiją ir jo didelių darbų aprašymus. Tai mūsų atgimstančios tautos didvyris, Lietuvos himno autorius ir žadintojas, gyvenęs spaudos draudimo metu.

V. Kudirka gimė 1858.XII.31 Paežeriuose, Vilkaviškio apskr., mirė 1899.XI.6 Naumiesty, Šakių apskr. (vėliau pavadintam Kudirkos Naumiesčiu.) Jo gyvenimo kelias nebuvo lengvas, su didelėmis kliūtimis, bet jo dideli darbai Lietuvai paliko neišdildomų pėdsakų. Mokėsi Paežeriuose, Marijampolės gimnazijoje, Seinų kunigų seminarijoje, studijavo Maskvos ir Varšuvos universitetuose. Dėl stokos pašaukimo išstojęs iš kunigų seminarijos, neteko tėvo paramos. Tačiau, būdamas tvirto būdo ir savarankus, mokslo siekė savo jėgomis ir kitų remiamas. Medicinos mokslus ėjo Varšuvos universitete; jį baigė 1889 m. Gydytojo praktika vertėsi Šakiuose.

Dr. V. Kudirka buvo gabus ir ypatingai pareigingas. Sunkiose materialinėse sąlygose, be to, būdamas silpnos sveikatos, ryžtingai siekė mokslo ir viso to, kas jam atrodė svarbu ir reikšminga. Turėjo palinkimą meniškiems dalykams, gražų balsą, mėgo piešti, grojo smuiku. Būdamas linksmo būdo, gražios išvaizdos, draugu buvo mylimas ir laukiamas svečias. Iš kitų skyrėsi ir literatūriniais gabumais. Septintoje gimnazijos klasėje būdamas, pradėjo leisti satyros ir humoro laikraštėlį lenkų kalba. Tai buvo pirmieji V. Kudirkos literatūros ir žurnalistikos bandymai. Tačiau aplinka, kurioje jis augo ir brendė, buvo lenkiška arba sulenkėjusi. Skaitydavo lenkų rašytojų kūrinius, nuo lietuvių buvo nutolęs. Tačiau savo sieloje buvo lietuvis ir domėjosi tuo, kas buvo lietuviška.

Ypatingą ir lemiamą įspūdį, Kudirkai studijuojant Varšuvoje, padarė pirmas liet. tautinės minties laikraštis "Aušra", pasirodęs 1883 m. Čia sužinojo apie didingą Lietuvos praeitį, didvyrių žygius ir kovas dėl tautos laisvės. Tik dabar jis suprato, kas esąs. Pamatė, kuo skiriasi Lietuva nuo kitų tautų ir įsitikino, kad lietuvis nėra lenkas, o Lietuva - ne Lenkija. V. Kudirka, persiėmęs dr. J. Basanavičiaus ir kitų aušrininkų "Aušroje" skleidžiamomis idėjomis, lyg iš naujo atgimė. Labai gailėjosi, kad per vėlai susiprato. Jam gaila buvo veltui praleisto laiko; todėl, nors pavėluotai, pasiryžo tą klaidą ir skriaudą Lietuvai savo darbais iš-

lyginti. Nutarė stoti į kovojančiųjų ir dirbančiųjų eilės.

Dr. V. Kudirkos plunksna buvo nukreipta į sunkią, rusų varginamą, Lietuvos padėtį; atsidėjęs rašė, ypatingai daug reiškėsi savo paties įsteigtame "Varpo" laikraštyje. Ragino savo tautiečius šviestis, kultūrėti, nepasiduoti nutautėjimui, vieningai dirbti dėl šviesesnės ateities. Jis paliečia visas to meto sritis ir savo kritišku žvilgsniu nurodo, kaip reikėtų tas negeroves taisyti arba jų išvengti. Satyroje Kudirka parodo rusų valdininkų lietuviams daromas skriaudas, vaizduoja juos tamsiausiomis spalvomis; tuo jis drąsino ir skatino tautiečius kovai su rusintojais. Rašė ir eilėraščius. Čia, kaip ir publicistiniuose straipsniuose, mintys kovingos, drąsios, keliančios dvasią, teikiančios vilties. Iš dr. V. Kudirkos poezijos ypatingai atitiko to meto lietuvių tautai siektinus idealus, "Varpe" pasirodžiusi "Tautiška giesmė", vėliau virtusi Lietuvos himnu. Jis vertė ir iš kitų kalbų kūrinius. V. Kudirkos skelbtosios idėjos gyvos, aktualios ir šiems laikams. (Visa V.K. kūryba sudaro 6 didelius toms.)

Dr. V. Kudirka tautos atgimimui aukojė visas savo jėgas. Nors gydytojo darbas jam buvo sėkmingas, tačiau neilgai jį tedirbo: sveikatai silpnėjant, turėjo išvykti į Jaltą gydytis. Deja, dėl lėšų stokos netrukus reikėjo grįžti į Lietuvą. Apsigyveno Naumiestyje. Paskutines jėgas skyrė literatūrai. Kūryba buvo jo vienintelė paguoda. Tik lovoje gulėdamas pajėgė rašyti. Bet dėl V. Kudirkos lietuviškos veiklos rusai ir dabar nenuleido akių - jis vis buvo sekamas. Prie jo lovos degė žvakė, kad, žandarams pasirodžius, greit galėtų rankraščius sudeginti. Dr. V. Kudirka mirė džiova, išgyvenęs tik 40 metų.

Omahos skautai ir skautės savo vietininkijai pasirinko garbingą Dr. V. Kudirkos vardą. Kiekvieną kartą, giedodami Lietuvos himną, jie ypatingu būdu prisimena ir pagerbia mūsų tautos didvyrį.

O.R.

SKAUTO-ĖS

ISTATŲ

PRASMĖ

Skauto įstatai savo esme yra skirtingi nuo kitų organizacijų ar draugijų įstatų, kurie būva daugiau STATUTINIO, taisyklių, pobūdžio, apimdami bendrąją visos organizacijos SANTVARKĄ. Skauto-ės įstatai aptaria kiekvieno skauto asmens gyvenimą, t.y., kokios savybės sudaro pilnutinį skautą, kaip žmogų, pasišventusį Dievui, Tėvynei ir Artimui, nes skautybė - tai gyvenimo būdas.

Taigi, skauto-ės įstatai nėra sausas apibrėžimų ar nurodymų rinkinys, o yra gyvi, pulsuoja tikrove, apibūdinimai pačių gerųjų skauto-ės ypatumų. Dėl to jie yra GILŪS, PLATŪS, GYVENIMIŠKI ir NEIŠSEMIAMI. Jų nesunaikina nei nepakeičia nė įvairių tautų skirtybės, nė vietų sąlygų priešingybės, nė laikas. Įstatais įvardintos skauto-ės savybės yra pastovios, kaip nekintamos ir amžinos yra žmogaus doros tiesos. Skauto-ės įstatuose dalis jų išryškinta paprasčiausiais aptarimais, kad duotų realią, lengvai suprantamą ir praktiškai įvykdomą formą ir būtų prievolinga kasdieninio gyvenimo kelrodžiu.

Skauto-ės įstatams NĖRA AMŽIAUS RIBOS. Jie vienodai tinka ir jauniems skautams ir vyresniesiems, net į kelintą dešimtį įkopusiems. Žmogus sensta kūnu, amžius metai po metų jį palenkia, tačiau dvasios gyvenimas principuose nesikeičia ir net nepareina nuo paties žmogaus blaškymosi. Skauto įstatai dėl to vienodai ugningai šviečia ir jaunystėje ir garbingoje senatvėje; jaunystėje - stiprindami būdą, vyresniame amžiuje - kaip idealus pavyzdys jaunesniesiems; VISIEMS skautams - kitų laimei ir savo džiaugsmui.

Pagrindinė dalimi, skauto-ės įstatams nusako skautų organizacijos IDEOLOGIJA, arba pasaulėžiūra. Juose randame tikėjimo, tiesos, gėrio, meilės, vilties poraiškių,

kurie sudaro idėjinį skautų organizacijos pamatą. Tatai sujungta su papildomųjų dvasios vertybių išskėlimu, k.a.: klusnumo, atsidėjimo, draugingumo, mandagumo, paklusnumo, savitvartos, taupumo, blaivumo, skaistumo, sudarant žmogiškai įmanomą idėjų sistemą.

Kiekvienas skautas-ė įstatus moka ATMINTINAI, žinodamas, jog jais turi vadovautis kasdieniniame gyvenime, kaip yra pasižadėjęs, duodamas įžodį; be to, dažnai atvejais tenka juos aiškintis, komentuoti, cituoti, jais paremti įvairius tvirtinimus ir t.t.

Dabar pabandykime kiekvieną įstatą apmąstyti.

1. SKAUTAS-Ė TIESUS-SI IR LAIKOSI SAVO ŽODŽIO

Tiesumas - tai tiesos meilė, tiesos saugojimas, kova dėl tiesos. Skautas visada, neatsižvelgdamas, ar jam tatai naudinga ar ne, žiūri tik tiesos, teisybės. Savo žodžiuose, savo pašnekesiuose budriai seka, kad neprasilinktų su teisybe. Dalyvaudamas kitų pokalbiuose, ypač savo draugų, jis ĮSPĖJA nuo netiesos; iškylus ginčui, stoja tikros tiesos, jam pačiam gerai žinomos,

pusėje. Nesiremia gandai ir įvairiausiais plepalais, taip pat nesiverčia jų platinimu. Melas skautui yra svetimas kaip didelė blogybė.

Dėl savo tiesos pamėgimo, skautas yra visų patikimas. Ir jis jokių būdu neturi to PASITIKĖJIMO sugriauti, apvilti. Jis sukaupia visą valią, saugodamasis neteisybės, dar daugiau - kovoja dėl tiesos, ypač savo bendraamžių tarpe. Skautas atsimena, kad pasaulyje iš seno rungiasi gėris su piktu, tiesa su netiesa. Jis eina su gėriu, su tiesa. Ir, pirmiausia, pats yra tiesus.

Laikymasis duotojo žodžio yra mažas išipareigojimas šiuo tiesos keliu einant. Davus žodį, skauto-ės prievolė jį ištesėti. Pažadėjus - įvykdyti. Jokių būdu neužsimiršti, neapsileisti, neišsisukinėti. Visada gera iš anksto apgalvoti, ar bus sąlygų žodžiui įvykdyti, ir tik tada pažadėti. Tačiau sutikus - atlikti be jokių gudravimų, be pigaus pasiūlymo. Pažadėjus dalyvauti - ateiti, sutikus atlikti - padaryti, nurodžius valandą ar kitą datą - jos tiksliai laikytis. PUNKTUALUMAS taip pat glaudžiai susijęs su duotojo žodžio laikymusi.

s. Balys Vosylius

(Kitus įstatus aptarsime būsimuose S.A. numeriuose. Prašome sekti).

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ, LIETUVIAIS TURIME IR BŪT!

Lietuvių Charta - lietuvių tautinė konstitucija - buvo parašyta prieš dvidešimt aštuonerius metus. Ji šiandien, daugiau negu bet kada, mums aiškiai primena lietuvių skauto-skautės pareigą tėvynei.

Pareigos jausmas turi mus lydėti visur ir visada. Tarpusavyje protestuodami ir diskutuodami, mes Lietuvai laisvės neatgausime. Todėl turėtume su nauju pasiryžimu eiti į mūsų krašto visuomenę, į mokslo institucijas, kuriose mokomės, į bibliotekas, į įvairius tautinius pasirodymus ir t.t.

Skelbkime visiems apie Lietuvą daromą skriaudą, apie žmogaus laisvės teisių neigimą mūsų tėvynėje.

Medžiagos šiam reikalui turime labai daug, tik reikia mūsų ryžto ir nuolatinio pasišventimo šiame sunkiame darbe. Vasario 16-tosios proga naujai išipareigokime!

Budžiu!

v.s. Lilė Milukienė
LSS Tarybos Pirminink

LIETUVOS DIDYSIS KUNIGAİKŠTIS ALGIRDAS

LIETUVĄ VALDĖ 1341-1377 M.

Šiais metais sueina 600 metų nuo Didžiojo Kunigaikščio Algirdo mirties. Šeši šimtai metų! Kai prisimeni, kad neseniai šventėm dviejų šimtų metų sukaktį nuo J.A.V. įsikūrimo, įsisąmoniname, kokia sena Lietuvos valstybės istorija. Nuo jos oficialios pradžios 1251 m. jau eina aštuntas šimtmetis.

Didysis Lietuvos Kunigaikštis Algirdas buvo tokia žymi asmenybė, kad turėtume jį visa rimtimi prisiminti ir pagerbti.

Kada jis gimė - žinių neturime, bet reikia manyti, kad XIII-jo ir XIV-jo šimtmečio sąvartoje, nes, jei jis mirė 1377 m., palikęs gausią šeimą, buvo jau seno amžiaus pasiekęs. Algirdas, Gedimino sūnus, Lietuvą pradėjo valdyti tuoj po tėvo mirties - 1341 m. Gyveno jis Vilniuje ir daugiausiai rūpinosi Lietuvos Rytais. Valdė Algirdas drauge su broliu kunigaikščiu Kęstučiu, kurio būstinė buvo Trakai. Tie du Gediminaičiai duoda mums istorijoje labai retą gražaus broliško sugyvenimo ir bendradarbiavimo pavyzdį. Algirdas, kaip vyresnis, turėjo Didžiojo kunigaikščio titulą, nors brolis Kęstutis nemažiau už jį buvo gerbiamas krašte ir kaimynų. Kęstučiui buvo pavesti Lietuvos Vakarai, Žemaitija ir rūpestis ginti Lietuvą nuo besiveržiančių į ją vokiečių, kryžiuočių. Bendrai valdydami Lietuvą, jie sukūrė savotišką dviejų valdovų valdymo formą, vadinamą DIARCHIJA.

LIETUVOS
DIDYSIS KUNIGAİKŠTIS
ALGIRDAS (1341-1377)
PRIE KREMLIAUS VARTŲ

Dail. St. Ušinskio paveikslas, pieštas New Yorko pasaulinei parodai 1939 m. Originalas kaba Chicagoje, didžiojoje Jaunimo Centro salėje.

Algirdas iškyla prieš mūsų akis kaip didžios išminties politikas, diplomatas, aštraus proto ir greitai orientacijos valdovas. Turėjęs daug reikalų su rytiečiais, rusais, totoriais, jis išmoko jų kalbas ir veikimo metodus. Santykiams palaikyti su jais ir net su Konstantinopolio, turėjo raštininkus, mokėjusius slavų raštinės kalbą ir taip pat graikų kalbą. O korespondencijai su vakarais jam tarnavo vienuoliai, rašę lotyniškai.

Algirdo politinė programa buvo aiški: perkelti kryžiuočius į rytų stepes, kad ten kovotų su netikėliais, totoriais, o PRIE LIETUVOS PRIJUNGTI VISAS RUSŲ GYVENAMAS ŽEMES. Lotynų kalba rašytuose dokumentuose tai skamba:

OMNIS RUSSIA AD LETV-
NOS DEBET SIMPLICITER PER-
TINERE.

Šiandien tai atrodo kaip pikta ironija, bet nepamirškime, kad anais laikais dauguma gudų, rusų ir ukrainiečių gyvenamų žemių priklausė Lietuvai, kurios sienos baigėsi netoli Maskvos, netoli Juodosios jūros. Juk kunigaikštis Algirdas tris kartus su Lietuvos kariuomene buvo apgules Maskvos Kremlį, o jo valdovas, pasitikdamas Lietuvos Didįjį kunigaikštį, kaktomuša jį sveikino kalnelyje, kuris dar neseniai buvo vadinamas

“Poklonnaja gora” - nusilenkimų kalnas. Dabar ten stovi Maskvos universiteto rūmai. Rusai visokiais būdais stengiasi ištrinti iš žmonių atminties mūsų garbingą praeitį.

Algirdas buvo drausmės žmogus. Niekad negėrė svaiginančio vyno ar midaus, klusnume laikė savo šeimą, karius ir visą tautą. Visoms tikyboms tolerantiškas, pats buvo ištikimas savo protėvių tikybai bei papročiams. Nors du kartus vedęs kunigaikštytes stačiatikes, jis savo sūnams duodavo lietuviškus vardus: Jogaila, Skirgaila, Vingaudas, Kaributas, Lengvenis, Karigaila, Švitrigaila. Priėmę krikštą, jie kartu įgaudavo ir krikščioniškus vardus. Kelių sūnų mums yra žinomi tik krikščioniškieji vardai. Iš viso jis turėjo dvidešimt vaikų. Dukteris išleisdavo už vyrų politiniais sumetimais, daugiausia už kaimynų slavų, bet dvi išleido net už vokiečių kunigaikščių. Tai parodo, kaip toli Algirdo įtaka siekė.

Didysis kunigaikštis Algirdas mirė 1377 metais. Jo laidotuvės buvusios labai iškilmingos, atliktos pagal senus lietuvių papročius. Jis buvęs sudegintas ant laužo prie Maišogalos pilies. Kartu su jo kūnu liepsna prarijusi 18 žirgų, perlais bei brangakmeniais siuvinėtus purpuro drabužius, auksu lietus diržus ir kt.

V. Sruogienė

Romuvoje Žiema

Mindaugo draugovė seniai planavo žiemos iškylą į Romuvą.

Dieną prieš iškylą, aš kroviausi savo daiktus. Pasiėmiau miegmaišį, indus ir šiltus baltinius. Kitą rytą išėjau iš lietuviškos mokyklos pusę vienuoliktos. Mano daiktus atvežė tėtis ir mama ir įdėjo juos į draugininko mašiną.

Au Lino mašinoje. Su manim. vo Tomas Kasperavičius, Alvydas Saplys ir Jonas Karpis. Kelionės metu daug išdykavome. Sustojome keletą kartų užkasti. Artėjant prie Huntsville, atsirado daugiau sniego. Netoli nuo Romuvos reikėjo sustabdyti mašiną, nes kelias buvo užblokuotas sniego pusnimis.

Išsiėmėm savo daiktus ir nunešėme juos į Romuvą. Aš sutvarkiau vieną lovą Klaipėdos barake. Lauke padėjau kitiems skautams iškasti ir pastatyti duobes, kuriose jie galėtų užkurti ugnį ir pasišildyti kojas. Visi skautai žaidė. Artėjant penktai valandai, nuėjom į virtuvę. Tenai aš su Jonu ir Simonu skutome bulves sriubai. Kiti piaustė mėsą ir kapoją morkas. Sumetėm viską į puodą vandens ir laukėm, kol užvirs. Sriubai užvirus, Edis visiems įpylė po pilną dubenį. Sriuba buvo neblogo. Vėliauėjome į namelius pasikeisti drabužių, nes buvo smarkiai sušlapę nuo tirpsančio sniego. Vakare visi susirinkom į salę žaisti naktinių žaidimų. Buvo padėta vėliava prie laužavietės. Mažesniems skautams reikėjo bandyti surasti ją. Vyresniems skautams reikėjo nepraleisti mažesniųjų. Ilgai mes galvojom, kaip ir kur mums reikėtų paimti vėliavą. Vyresniesiems skautams nusibodo mūsų laukti ir jie nuėjo į virtuvę. Vėlai vakareėjome į savo namelius. Dar ilgai ten kalbėjomės ir užmigom, tur būt, tik apie pirmą valandą.

Rytą pabudome labai pavargę. Apsirengėm ir susikrovėm daiktus

kelionei atgal. Nuėjom į virtuvę pasiruošti pusryčiams. Įdėjome daug kiaušinių į puodą vandens. Kai kiaušiniai išvirė, atsisėdome valgyti. Po to, pasiėmė rogutes, čiuožėm nuo mažų kalniukų. Kai nusibodo,ėjom ant didelio ir ilgo kalno. Labai sunku lėkti žemyn, nes buvo daug sniego kupstų. Vėliau padarėm "ski jump". Simoną vadinome "Goggles Paizzano". Alvydas truputį susižeidė, nes smarkiai leidosi nuo kalno.

Tuoju po to Jonas ir aš sužinojome, kad Linas pametė mašinos

raktus. Mes padėjome jam ju ieškoti, bet nesuradome. Valgykloje užkandę, baigėme tvarkyti savo daiktus. Susitvarkę pradėjome kelionę atgal. Linas nežinojo, ką daryt be raktų, bet Alvydas jam priminė, kad dar buvo atsarginis raktas po mašinos dangčiu. Suradęs raktą, Linas labai apsidžiaugė. Nebuvo bagažinio rakto, tai reikėjo visus mūsų daiktus sukrauti į užpakalinę sėdynę. Nebebuvo vietos visiems, tai Jonas ir Tomas važiavo namo su kitais. Grįžęs padėkojau Linui už nuvežimą į Romuvą.

Ta iškyla man paliko didelį ir malonų išpūdį.

Algis Balsys,
Mindaugo dr-vė,
Torontas

*Šis rašinys laimėjo I-ją vietą Mindaugo dr-vės rašinių konkurse.

KLAIPĖDOS KRAŠTO ŽMOGUS

Minint Klaipėdos krašto 54 metų atvadavimo sukaktį, tenka stabtelėti ir prie to krašto žmonių.

Mūsų spaudoje kasmet rašomi straipsniai apie Mažosios Lietuvos lietuvių sukilimą ir prisijungimą prie Lietuvos. Buvo rašoma ir apie Klaipėdos pilies įkūrimą, miesto augimą, jo suvedinimą ir vėl atstatymą. Daug Klaipėdos kraštas matė. Jis matė švedus, Hansos laivyną, prancūzus, rusus, vokiečius ir savo tikruosius šeiminkus lietuvius. Buvo rašyta ir apie Klaipėdos reikšmę vandens sportui. Šiandien kiek pašnekėsime apie žmones.

Kaip žinome, Klaipėdos kraštas buvo okupuotas 671 m. Tai nemažas ir tikrai ilgas laiko tarpas. Bet kai Klaipėdos kraštas buvo prijungtas prie Lietuvos ir kai jūrų skautai pirmą kartą Nemunu plaukė į Lietuvos pajūrį, tai, kur tik sustodavo, visur galėjo laisvai lietuviškai susikalbėti. Atrodo lyg stebuklas, kad po tokio ilgo svetimųjų valdymo, žmonės pasiliko

lietuviais. Klausimas, kas išlaikė juos tokiais tvirtais patriotais? Vienas aiškus atsakymas - lietuvių kalba. Tai pavyzdys, kaip reikia branginti savo kalbą ir ją kalbėti. Ar tai nėra geras pavyzdys ir mums?

Antra svarbi klaipėdiečio būdo žymė - tai tolerancija. Aš vartoju žodį klaipėdietis, nes jis lyg būtų jiems prigimtas. Jis surištas su garbinga miesto istorija ir dabartimi.

Kai Klaipėdos kraštas grįžo prie Lietuvos, tai lietuviai nepanaikino Klaipėdos miesto herbo ir vėliavos, nežiūrint, kad tai buvo kitų valdovų sukurti simboliai. Priešingai, per Klaipėdos krašto šventes, šalia trispalvės plevėsudavo ir Klaipėdos miesto vėliava - ir krašto vėliava. Tie, kurie kūrė miestą, dirbo jo garbei ir gyventojų gerovei. O kas buvo tie gyventojai? Lietuviai ir atėjūnai.

Klaipėda buvo vienintelis miestas Lietuvoje, kuris turėjo savo vėliavą. Visi džiaugėsi ja ir laikė pagarboje. Klaipėdiečiai turėjo ne tik Klaipėdos miesto, bet ir savo krašto vėliavą, kuri savo laiku vos nebuvo pripažinta visos Lietuvos

Klaipėdos pajūrio žvejys

vėliava. Ji buvo žalios, baltos ir raudonos spalvų. Gerbė klaipėdiečiai ir kitų sukurtus simbolius, bet kiekvienos progos metu savo vėliavas prie namų ir aikštėse keldavo su didžiausiu pasididžiavimu. Klaipėdos krašto lietuviai sukūrė ir daug gražių tradicijų. Jas vertindavo ir gerbdavo seniau, jų laikosi išeivijoje ir pavergtoje tėvynėje.

Mieli jūrų skautai ir vadovai, pasimokykime iš praeities ir būkime verti Baltijos pajūrio vaikai. Laikykimės ir mes savų tradicijų, bet gerbkime ir kitų tradicijas, kaip jas gerbė praeityje pajūrio gyventojai.

Šios sukakties proga, mes turime pasiryžti dar daugiau dirbti, kad vėl Klaipėdos kraštas būtų laisvas su visa tėvyne Lietuva. Jums, jūrų skautai ir vadovai, tepučia palankūs vėjai visuose jūsų darbuose. Turėkime viltį, kad ir mūsų pajūriui išauš laisvės rytoj.

j.v.s. L. Knopfmilleris

TORONTAS

RAŠINĖLIO KONKURSAS MINDAUGO DRAUGOVĖJE

Rambyno skautų tunto Mindaugo dr-vėje buvo paskelbtas konkursas aprašyti savuosius Kūčių dienos išpūdžius. Konkursą laimėjo broliai A. Balsys, G. Sendžikas ir Juozapas Namikas. Pasiškai.

KŪČIOS - 1976 METAI

Kiekvienais metais mes valgome dvejas Kūčias: skautų ir namuose. Šiais metais aš išėjau anksčiau iš mokyklos Kalėdų atostogom ir laukiau Kūčių ir Kalėdų. Tėtis grįžo anksčiau iš darbo, tvarkėmės namuose. Buvo gana šalta. Eglutės nepuošėme, nes šventės ruošėmės praleisti mūsų vasarnamyje ir eglutę rengėmės papuošti tenai.

Pirmosios Kūčios buvo skautų. Buvo daug skaučių ir skautų tėve-

lių. Maldą sukalbėjo Tėvas Augustinas. Sesė Keršienė pakvietė uždegti žvakes: Dievui, Tėvynei ir Artimui. Nors būna daug žmonių, bet visuomet būna gana ramu; būna prigesintos lempos, dega tik žvakės ant stalų. Po baltom staltiesėm būna padėta šieno, mes visi traukiam ir žiūrim, kieno bus ilgesnis stiebelis. Atėjo Kalėdų Senis ir davė visiems šokolado. Mes visi matėme juokingą vaidinimą, kuriame buvo keletas skautų iš mūsų draugovės. Mano sesutė vaidino Birutę. Buvo daug skanių valgių.

Kitas Kūčias mes valgėme namuose. Buvo tikėtai mūsų šeima ir močiutė. Aš sukalbėjau palaiminimo maldą. Pasidalinome plotinėliais. Mes - neturėjome dvylikos valgių, bet mums užteko ką turėjome. Kai baigėme vakarienę,

atvyniojome dovanas. Vėliau važiovome į Bernelių mišias Anapilyje. Aš tarnavau mišioms ir skaičiau pirmąjį skaitymą. Labai vėlai vakare grįžome namo, ir aš tuojauėjau miegoti.

Algis Balsys,
Lapinių skiltis

IŠ KŪČIŲ DIENORAŠČIO

Atėjo ilgai lauktos Kalėdų atostogos. Šiandien Kūčių diena. Aš keliuosi vėliau ir tvarkau savo kambarį. Yra daug darbo. Visi dirbam, skubam pasiruošti Kūčių vakarienei.

Pavakariu ruošiam Kūčių stalą: uždedam kiek šieno, baltą staltiesę, lėkštes ir Kūčių valgius - jų iš viso yra dvylika.

Jau atėjo giminės. Renkamės aplink stalą, po trumpos maldos laužiam plotinėlius, linkim laimės. Valgom visko po truputį. Traukiam po šiaudą iš po staltiesės. Ir darome kitokius burtus. Tirpytas vaškas liejamas į vandenį, apžiūrim susidariusias formas. Sulamdytas popierius deginamas. Tada jis duoda įdomių šešėlių ant sienos. Vakaras praeina labai greitai, ir svečiai skirstosi.

Aš važiuoju į Bernelių mišias. Jos labai įspūdingos. Grįžęs namo, krintu į lovą ir miegu iki vėlaus ryto.

Gintas Sendžikas,
Žirgų skiltis

MANO KŪČIOS

Penktadienio rytą aš atsikėliau, apsirengiau, nuėjau apačion į virtuvę ir pažiūrėjau kiek laiko. Buvo 9 val. Mama pašaukė mane pusryčių. Po pusryčiųėjau žaisti su močiute, kol mama pašaukė eiti nusimaudyti ir pasiruošti Kūčioms. Kai nusimaudžiau, nuėjau į viršų ir apsirengiau švariais drabužiais.

Pusę šešių mes išvažiovome pas gimines. Kai atvažiovome, sudėjome dovanas po eglute. Tada p. Gerasimavičienė prašė visus eiti

prie stalo valgyti. Mano mama sukalbėjo maldą, ir mes pradėjome laužti plotinėlį. Visi visiems linkėjome linksmų švenčių. Paskui valgėme Kūčių patiekalus. Pabaigę norėjome atvynioti savo dovanas. Aš norėjau būti Kalėdų Senis ir išdalinau visas dovanas. Aš gavau TV Magic, dažų, pinigų ir piešimo popieriaus. Paskui mes išgėrėm kavutės, padėkojom šeimininkei ir išvažiavom namo.

Kai grįžau, nusirengiau ir nuėjau miegot, nes buvau labai pavargęs, bet laimingas.

Juozapas Namikas,
Briedžių skiltis

Kernavės tunto sesių uždegtos žvakės nušvies Kūčių stalą, sujungs didžiosios šeimos narius, aplankys toli, tėvynėje, esančią sesę...

A. Plaušinaičio nuotr.

Algis ir Mirga laimėjo konkursą ir gavo daug dovanų. Bet... tai buvo tik scenoje, kai Kernavės tunto Kūčių metu Žemynos dravė vaidino pačių sesių sukurtą ir pastatytą vaizdelį.

A. Plaušinaičio nuotr.

REDAKCIJOS PARAŠTĖJE

Norėtume priminti mieliems SKAUTŲ AIDO korespondentams, kad siunčiant žinutes ar rašinius, o su jais kartu ir nuotraukas, po kiekviena jų turėtų būti pažymėta ir fotografo pavardė. Juk negalime nepaminėti autorių, kurie savo nuotraukomis taip gražiai puošia žurnalo puslapius; taipgi, darydami nuotraukas, jie juk aukoja savo laiką ir pinigą.

Dažnai redakcija sumaišoma su administracija: medžiagą SKAUTŲ AIDUI arba naujus leidinius gauna administracija, o prenumeratų mokestį ar kitais administraciniais reikalais kreipiamasi į redaktore.

Prašau seses ir brolius įsidėmėti šio puslapio viršuje dedamus administracijos ir redakcijos adresus ir jiems siųsti tai, kas jiems priklauso. Tuo būdu visi sutaupysime laiko!

Redaktorė

Mislės

Vidury prūdo pusė bliūdo.

(Mėnulio priešpildnis)

Peilis piausto, kraujo nė lašo.

(Duona raiško)

Tėvas negimęs, sūnus padangėmis laksto.

(Dumai)

Kas verkia be ašarų?

(Smuikas)

Vienos dūrelės - penkios avėlės.

(Pirstinės)

JUOSTELĖ PER PETĮ

Dažnai sueigose, minėjimuose, stovyklose, o taip pat ir "Skautų Aido" nuotraukose matome seses skaites, nešiojančias per petį (ant skaučių uniformos ar šiaip suknelės) juostelę, kuri yra baltos, raudonos ir mėlynos spalvos. Vieni žino tos juostelės reikšmę, o daugelis ne. Kartais paukštytė paklausia kitų, kodėl jos sesė draugininkė turi tą juostelę, o ji ne. Dažnai jaunesnės skautės tik pasižiūri į tą juostelę, bet nedrįsta paklausti apie ją.

Juostelę per petį nešioja visos sesės skautės, kurios lanko bet kurią universitetą ir kurios yra jau filisterės - baigusios studijas ir išgijusios diplomus. Juostelės istorijos reikia ieškoti dar nepriklausomoje Lietuvoje. Lietuvos universitete, kuris 1930 m. buvo pavadintas Vytauto D. vardu, studentų draugijos, draugovės, korporacijos turėjo pasirinkusios sau spalvas. Tas paprotys į mūsų universitetą atėjo iš Vokietijos. Pasirinktų spalvų buvo vėliava, kepuraitės, juostelės ir ženkliai. Vytauto D. universitete, kai buvo įkurta Studenčių skaučių draugovė, sesės pasirinko irgi spalvas. Nepriklausomoje Lietuvoje spalvų reikšmė buvo ši: balta - jaunystė, raudona - meilė, mėlyna - Lietuvos dangus. Dabar studentės skautės turi šių spalvų vėliavas, juosteles ir ženkliai, bet neturi kepuraičių. Visos studentės ženkliai, kurių inicialai - SD, nešioja kairėje pusėje, baigusios universitetą - filisterės nešioja dešinėje pusėje. Dabar į filisteres yra priimamos ir tos skautės, kurios dėl ligos ar kitų priežasčių turėjo studijas nutraukti. Broliai vytiečiai taip pat turi savo vėliavas ir juosteles, bet jų spalvos yra kitokios.

Dabar išeivijoje, kai mes gyvename taip toli nuo Lietuvos, spalvų reikšmė yra šiek tiek pakeista. 1976 m. vasario mėn. "Ad Meliorem!" yra parašyta, kad dabar spalvų reikšmė yra tokia: tamsiai mėlyna (idealų siekimas), tamsiai raudona (meilė Lietuvai ir

įsipareigojimas dirbti jos išlaisvinimui), balta (jaunatviškas entuziazmas). Juostelė dėvima per dešinį petį, balta spalva į lauko pusę ir surišama ant liemens kairiame šone.

Manau, kad šios kelios mintys padės skautukėms suprasti, kodėl kitos sesės nešioja per petį juostelę.
S.G.

Studentės skautės, 1933 m. dirbusios Kauno Aušros tunto skaučių skyriuje.

Iš k. į deš. (sėdi): K. Steponaitytė-Marijošienė, M. Barniškaitė, vadovė, J. Matulevičiūtė, El. Motiekaitė; stovi: S. Danilevičiūtė-Girdauskienė, J. Druskytė-Aglinskienė ir dvi neatpažintos sesės.

vyšniakaklės kandidatės

Mes greičiausios iš visų.

Nors ir raištis lyg paukštytės,

Taip vadint mus negražu.

Plušam, dirbam nenustojus,

Bet vis tiek yra smagu.

Mes stovykloj didžius vartus

Pasistatėm - nenuostabu.

Kandidačių štai programa

Pati sunkiausia iš visų.

Mus "prityrusiom" vadina,

Vardas tinka iš tiesų.

Stovyklaujam, iškylaujam,

Mes - gabiausioji skiltis.

Kartais net paįšdykaujam,

Tai - jaunystės mūsų viltis.

Ramona Žygaitė,
Aušros Vartų Tuntas,
Aušrinės d-vė

VYŠNIAKAKLĖS KANDIDATĖS

Laiko Žodžiai

NETEKOME KONSULO — SKAUTŲ RĖMĖJO

Dr. Julius J. Bielskis, Lietuvos garbės konsulas, nuoširdus Los Angeles lietuvių skautų rėmėjas ir bičiulis, mirė š.m. sausio 2 d. Los Angeles, Californijoje. Tetrūko tik 4 dienų iki velionio 86-jo gimtadienio...

Dr. J. Bielskis didžiai vertino ir gėrėjosi lietuvių skautiška veikla. Paskutinis jo gerasis darbelis — "Rambyno" stovyklavietės skolos likučio sumokėjimas.

A.a. Konsulo gyvenimo kelias, jo darbai Lietuvos labui ir lietuviams išeivijoje buvo aprašyti SKAUTŲ AIDO spalio numeryje.

Velionio palaikai vėliau bus atvežti ir palaidoti Lietuvių Taut. kapinėse, Chicagoje.

PREMIJOS MŪSŲ SAJUNGOS NARIAMS

Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos 1976 m. 1,000 dol. premija žurnalistikos srityje atžymėtas v.s. Juozas Vaišnys, SJ, "Laiškų Lietuviams" žurnalo redaktorius, skautiškos spaudos talkininkas, dabartinis LSSeserijos dvasios vadas, visu atsidavimu besirūpinęs lietuvių kalbos gryninimu.

Labai džiugu mums, skautams, kad jau antri metai iš eilės šios rūšies premija tenka mūsų Sąjungos nariams, aktyviems ir uoliems lietuviškosios raštijos darbininkams. Pernai tokia pačia premija buvo apdovanotas "Draugo" dienraščio redaktorius v.s. fil. Br. Kviklys. Šios premijos mecenatas taip pat skautas — kun. dr. J. Prunskis.

Lietuvių Žurnalistų Sąjungos Centro Valdyba sausio 13 d. paskyrė dr. Petro Daužvardžio Fondo premijas jauniems spaudos bendradarbiams. Apdovanotųjų tarpe yra ir penki mūsų broliai, sesės.

50 dol. premijomis buvo apdovanoti:

TERESĖ GAIDELYTĖ, Omaha, Nebr.

VYTENIS ZINKUS, Derby, Anglijoje.

25 dol. premijos teko

AUDRAI ALEKNAITEI, Chicago, Ill.

GINTARUI PLAČUI, Chicago, Ill.

Atkelta iš 2 pusl.

Ant redakcijos stalo dar guli pluoštas šventinių sveikinimų, gautų iš sesių ir brolių, nepamiršusių ir savojo SKAUTŲ AIDO. Kaip galėtume nepaminėti sudėti tuos laiškelius į atminimų skrynelę?!

Sausio mėn. numeris buvo skirtas Australijos rajonui. Taigi, nors jau ir senokai po švenčių, paskaitykime kartu bičiulių laiškus, linkėjimus ir juos lydinčius geruosius darbelius. Gražų žodį malonu ir keletą kartų skaityti..

Labai dailų, ranka pieštą, sveikinimų atviruką ir linkėjimus atsiuntė Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga.

Pasirašo: Almis Kuolas
Dainora Juozapavičiūtė
Gabija Juozapavičiūtė
Jūra Šeškutė
Kristina Parėštytė
Rima Lasienė
Vaida Kuprevičiūtė
Romas Puteris

Gyvenimas be darbo tiek
vertas, kiek rėmai be paveikslo.

Weber

GINTAI VILIŪNAITEI,
Sydney, Australijoje.

Visi jie rašė ir savo nuotraukomis talkininkavo SKAUTŲ AIDUI 1976 m. bėgyje.

Geriausieji sveikinimai ir linkėjimai premijomis apdovanotiesiems sesėms ir broliams!

Vasario 16 d. j.s. KRISTUPAS PLONAITIS, ilgametis jūrų skautų veikėjas, atšventė gražią 72 metų amžiaus sukaktį.

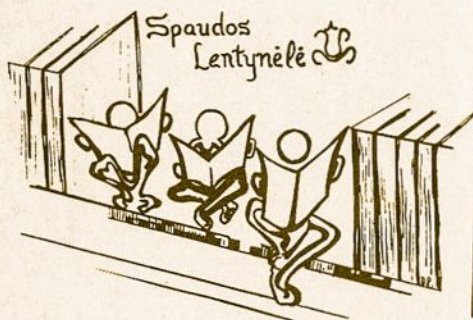
Ta proga mūsų broliui sukaitytininkui linkėjimai — visada palankaus vėjo!

DĖMESINGAI ATSILIEPIAMA APIE SKAUTŲ AIDĄ

"Pasaulio lietuvių" numeryje "Minčių ir atgarsių" skyriuje (P.L., 1977, Nr. 29 (92). Trumpų pastabų pastraipoje "Tarnauti Dievui ir Tėvynei" rašoma: "Idomu sekti jaunimo spaudą, kiek ji diegia ištikimybę lietuvių tautai ir Lietuvai. Tur būt, pirmauja "Skautų aidas". Nėra to numerio, kur nebūtų skaitytojui primenami du didieji idealai". Toliau cituojama keletas sakinių iš v.s. Jono Kuprionio straipsnio, idėto "Skautų aidos" spalio numeryje.

"Pasaulio lietuvių" leidžia Pasaulio lietuvių bendruomenės valdyba. Redaguoja Bronius Nainys.

Prof. dr. Vanda Daugirdaitė-Sruogienė. STEIGIAMASIS SEIMAS. Tautos Fondo leidinys 262 psl. 1975 m. Spaudė "Darbininkas" 341 Highland Blvd., Brooklyn, N.Y. 11207. Kaina \$6.50.

STEIGIAMASIS SEIMAS - dokumentinis leidinys - naujų laikų mūsų istorijos lapas. Įžanginė daly bendrais bruožais, suglaustai išdėstyta atkurtosios nepriklausomos Lietuvos ypatingai sunkios aplinkybės, kovos su priešais valstybei apginti. Aprašyta to meto politinė ir ekonominė būklė, taip pat visų piliečių politinis subrendimas; intensyvus ir ilgas pasiruošimas Steigiamajam Seimui (1920. 15.V.), demokratiška rinkimų eiga ir atlikti seimo darbai, ryškesnių asmenybių vardai ir jų pareiškimai seime, jo reikšmė.

Leidinyje iliustruotas nuotraukomis. Gale turinio santrauka anglų kalba.

Ši knyga naudinga visiems. Vyresniesiems skaitytojams ji primins jų pačių išgyventus to meto įvykius tėvynėje. Mūsų jaunimas, gimęs ir užaugęs svetimose aplinkose, ras įdomios ir konkrečios medžiagos iš lietuvių tautos atgimimo laikų, susipažins su besikuriančios Lietuvos valstybės siekimais ir darbais.

O.R.

ŠEŠĖLIS - "Laisvės Varpo" stovyklos laikraštėlis, Atlanto Rajonas, 1976 m. rugpiūtis, Nr. nr. 1-8.

Dailiai iliustruotas, rotatorium spausdintas stovyklos laikraštėlis. Malonu pastebėti, kad redakcijos būta darbščios: laikraštėlis buvo išleidžiamas kiekvieną dieną.

JIS KARTAIŠ DAINUODAVO - specialus rotatorium atspausdintas A. Giedriaus apsakymas.

"Laisvės Varpo" stovyklos DAINORĖLIS. Turinyje - 52 lietuviškos ir skautiškos dainos ir giesmės.

VĖTRUNGĖ - LSS Jūrų skaučių Skyriaus leidinys Nr. 10 ir 11. Turinyje - aplinkraščiai, informacija, praktiško skautavimo žinios, jūriniai terminų paaiškinimas, skautiško pasirodymo pavyzdys. Visa medžiaga labai naudinga jaunai jūrų skaučių vadovei.

LIETUVIŲ DIENOS - 1977 m. vasario mėn. Nr. 2 (171). Eina 28-sius metus. Redaguoja redakcinė kolegija. Anglų k. redaktorius-

MUMIS DOMISI

LSS Pirmūnas v.s. P. Jurgėla gavo įdomų vieno profesoriaus laišką, kurį išvertė iš anglų kalbos, čia spausdiname.

Gerbiamas Pone Jurgėla,

Aš neseniai nusipirkau Jūsų knygą "Lietuviškoji Skautija". Nors ir nemoku skaityti lietuviškai, tačiau man buvo labai malonu žiūrėti į nuotraukas ir stebėti skautavimo progresą Jūsų krašte prieš rusų okupaciją.

Aš esu skautas jau 35 metai ir domiuosi viso pasaulio skautų istorija. Šiuo metu aš renku skautiškus medalius iš visų pasaulio kraštų. Jau turiu įsigijęs lietuvių skautų išleistus skautiškus ženklus, ir norėčiau dar gauti kai kurių skautiškų medalių. Gal būtų galima jų iš Jūsų nusipirkti, jei jie dar yra vartojami, t.y.: tautinių spalvų vėliavėlę, skauto kandidato virvutę, o taip pat ženklus, kurie suteikiami II ir I patyr. laipsnius gavusiems skautams.

Taip pat norėčiau gauti informacijos apie aukščiausią žymenį, kuriuo lietuviai skautai yra apdovanojami. Man kol kas pavyko gauti ukrainiečių, armėnų ir lenkų skau-

Alfonsas A. Milukas. Administratorius - Antanas F. Skirius.

Gražiai tvarkomas, ryškiomis nuotraukomis pajvairinamas lietuvių ir dalinai anglų kalbomis Hollywoode, Kalifornijoje, leidžiamas mėnesinis žurnalas.

TĖVIŠKĖS AIDAI - Australijoje leidžiamas savaitraštis. Redaguoja kun. Pr. Dauknys ir redakcinė komisija. Adresas - 18 Henry St., Kensington, Vic. 3031, Australia.

Savaitraštyje atsispindi visas šio Australijos pakraščio lietuvių gyvenimas. Esame labai dėkingi TĖVIŠKĖS AIDAMS už siuntinėjimą savaitraštį, informuojantį mus apie Australijoje gyvenančius ir veikiančius mūsų tautiečius.

tų žymenų, bet neturiu nieko iš Pabaltijo kraštų. Būčiau dėkingas, jei Jūs man galėtumėte kaip nors padėti. Neturiu jokios informacijos apie latvių ir estų skautavimą iševijoje, tad apie juos bet kokią informaciją man būtų labai pravartu turėti.

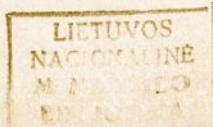
Įdedu voką su ženklu Jūsų atsakymui. Labai ačiū!

Budėdamas -
Wilbert R. Danner
Prof. of Geology
Asst. Dean, Sciences

Štai dar viena Pirmūno mums prisiūsta žinia:

ĮDOMUS ĮVYKIS BELGIJOJE

Iš vieno amerikiečio, besilankančio Belgijoje, vienas belgas už 25 dol. įsigijo P. Jurgėlos knygą "Lietuviškoji Skautija" vien dėl to, kad jis dar neturėjo tokių R. Baden-Powell'io nuotraukų, kurios įdėtos šioje knygoje. Jis gi turi didžiausią pasaulyje skautybės ikūrėjo R. Baden-Powell'io nuotraukų rinkinį.

LIETUVIS MOKSLININKAS AMERIKOJE PRIEŠ 300 METŲ

Dr. A. Kuršius

Jungtinėse Amerikos Valstybėse, laisvės idėją didžiai brangindami, gyvena apie 1 mil. lietuvių. Vienas iš pirmųjų šiame krašte gyvenusių ir mokslinį darbą dirbusių buvo dr. Aleksandras Kuršius (Alexander Carolus Cursius-Curtius), pirmasis pačios pirmosios New Yorko (tuo metu vadinamo New Amsterdam) aukštesniosios mokyklos rektorius. Jis laikomas pirmuoju išmoksintu New Yorko gydytoju, pralenkusių savo kolegas, nes buvo išsilavinęs mokslininkas, pedagogas, gydytojas, gamtininkas, teologas ir teisininkas. Savo jaunystėje dr. Kuršius lankė kelis universitetus ir, prieš atvykdamas į Ameriką, profesoriavo Lietuvoje. 1659 m. balandžio 25 d. išplaukė į Ameriką. Po 2 mėnesių kelionės jis prisistatė

Dr. Aleksandro Kuršiaus memorialinė lenta, atidengta liepos 4 New Yorke. Lenta yra 20 Broad St., Manhattane.

Nuotr. L. Tamošaičio

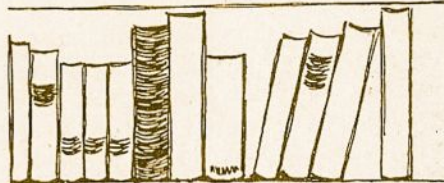
New Yorko miesto vadovybei. Tuo metu mieste buvo tik 1500 gyventojų ir 200 namų. Čia pradėjusi dirbti mokslinį darbą mūsų tautietį New Yorko gubernatorius P. Stuyvesant savo rašte 1659 m. rugsėjo 17 d. taip apibūdino: "Atsižvelgiant į jo darbą ir uolumą, mes iš tiesų turime paliudyti, kad jo darbštumas yra stebinant ir kad jaunuolio padaryta pažanga nepaprasta".

Po dviejų su viršum metų dr. A. Kuršius iš rektoriaus pareigų pasitraukė ir išvyko į Olandiją.

Praėjus daugiau negu 300 metų, 1976 m. liepos 4 d., minint Ameri-

kos 200 metų gimtadienį, New Yorke prie namo, kur kadaise dirbo mūsų tautietis, buvo atidengta memorialinė lenta. Ją atidengė miesto meras A. Beame, tuo pagerbdamas pirmojo šio krašto lietuvių mokslininko dr. A. Kuršiaus atminimą. "Man yra labai malonu atidengti lentą toje vietoje, kur prasidėjo šio miesto aukštesniosio mokslo sistema, vadovaujant pirmajam lietuviui Amerikoje", pasakė meras.

(Naudotasi žiniomis, paimtomis iš knygos "Dr. Alexander Carolus Cursius-Curtius")

Atkelta iš 8 pusl.

Lietuvių Namams, London, Anglija - Maironio Parkas, Pirm. K. Adomavičius, Shrewsbury, Mass.

Lithuanian Club, Manchester, Anglija - Maironio Parkas, Pirm. K. Adomavičius, Shrewsbury, Mass.

R. Valiūnui, Vasario 16 Gimnazija, Huettenfeld. V. Vokietija - Worcesterio "Nevėžio" t-as; tunt. s. R. Jakubauskas

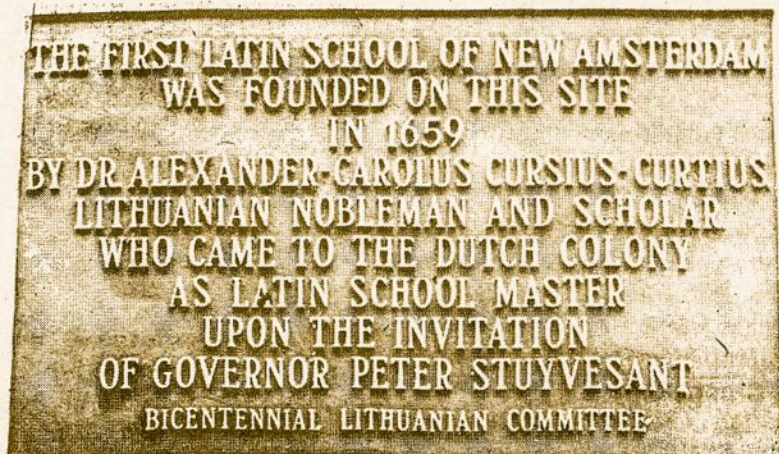
J. Menkeliūnui, Caracas, Venecuela - Worcesterio "Nevėžio" tuntas; tunt. s. R. Jakubauskas

Rev. A. Saulaičiui, Sao Paulo, Brazilija - J. Šteinys, Worcester, Mass.

M. Barzdžiūtei, Buenos Aires, Argentina - P. Molis, Shrewsbury, Mass.

A. Mičiūdui, Buenos Aires, Argentina - V. Roževičius, Worcester, Mass.

N. Závickaitei, Buenos Aires, Argentina - Jūratės dr-vė (Palangos v-ja), dr-kė sl. R. Vilkaitė, Los Angeles, Cal.

LOS ANGELES

SMAGU ATLIKUS GERĄJ DARBELĮ

Šios sesės ir jautrios širdies ir kūrybingos. Jos palinksmo ir apdovanojo senelius Kalėdų švenčių proga, užsakė SKAUTŲ AIDĄ sesei į užjūrius ir, sveikindamos redakcijos darbuotojus, savo linkėjimus sueiliavo:

Tegyvuoja Skautų Aidas
Dar ilgas, ilgas metus,
Tegu lanko mūsų skautus
Senus, jaunus ir mažus!

Los Angeles. Palangos tunto skaučių Jūratės dr-vės sesės.

Iš k. į deš.: R. Čekanauskaitė, D. Čekanauskaitė, I. Vizgirdaitė, R. Nelsaitė, draugininkė sl. R. Vilkaitė, R. Reivydaite, A. Šiukštaitė, V. Basiulytė ir dr-vės adjutantė sl. L. Prasauskaitė. Trūksta kelių sesių.

Ačiū mielos sesės! Daug džiaugsmo skautaujant!

Red.

BRAZILIJA

"PALANGOS" IŠKYLOJ

Lapkričio 20-21 d. "Palangos" skautų-čių vienetas išskylavo Suarao, pas p.p. Valavičius.

Išvažiavom šeštadienį anksti rytą, 7 val. iš Ramovės. Iš viso buvom 27 skautai, skautės ir vadovai.

Ten buvome apie 10:00 val. Pastatėm palapines, išrinkom virtuvės vietą, sutvarkėm vėliavos aikštę; viską su kun. Saulaičio pagalba.

Mūsų dienotvarkė buvo labai įdomi ir smagi, nes turėjom tarp

mūsų vieną storą poną, be kurio aš tikiu, nebūtų išėję taip gerai. Dainavom, žaidėm, pasirodėm prie laužo, virėm, kalbėjomės, dirbom. maudėmės jūroj ir t.t., ir visur turėjom kun. Saulaitį kartu.

Sekmadienį prieš išvažiuojant, turėjom mišias. T. Saulaitis mums kalbėjo kaip skautas turi daryti viską ką gali, ir gerai. Ne geriau už kitus, bet geriausiai kaip gali.

Kiekviena skiltis sustatė savo tikinčiųjų maldą mišioms. Mūsų didžiausias noras ir prašymas

buvo, kad t. Saulaitis būtų su mumis, mums vadovautų, mums padėtų.

Mums labai patiko tos mišios: buvome visi su uniformom, tarp medžių ir gėlių, ir taip gražiai kun. Saulaitis mums kalbėjo, kad beveik ašaros byrėjo, pagalvojus, kad tos galėtų būti paskutinės mišios su juo.

Ponia J. Valavičienė irgi susijaudino ir mus visus sujaudino sakydama, kad t. Saulaitis išvažiuos. Sakė, kad jai irgi labai patiko mišios verandoj, visi atsisėdę ant grindų. Paskui pasakojo vieną pasaką, kuria mus norėjo pamokyti, kad mes niekad negalime sakyti, kad nieko nemokam. Visi moka ką nors daryti, ir nesvarbu ką, bet turim vis daryt, ką mokam labai gerai ir iš širdies.

Šita iškyla iš visų stovyklų, visų švenčių ir visų atsitikimų, liks daugiau pažymėta kun. Saulaičio buvimu.

Vienas iš skautų įstatų yra, kad skautas niekad nenustoja vilties. Ir mes vis dar tikime, kad kun. Saulaitis liks pas mus.

Beatričė Bacevičiūtė

Brolukas ir sesutė - Flavijus ir Beatričė Bacevičiai - iš tolimos Brazilijos sveikina visus skautus ir skaites lietuvius.

*Šatrijos tunto vėliavos ir jų
palyda pamaldų metu.*

TORONTAS

25

**ŠATRIJOS IR RAMBYNO
TUNTAMS 25 METAI**

Prieš 25-rius metus 1951 m. vasario 11 d. buvo sudaryti du atskiri tuntai - Šatrijos ir Rambyno.

Dvidešimtpenkmetį abu tuntai išskilmingai paminėjo vasario 29 d. Prisikėlimo parapijos salėje. Pamaldose draugovės ir tuntai dalyvavo su vėliavomis. Popiet salėje susirinko gausus būrys skautų-čių, tėvų, svečių, buvusieji vyr. skautininkai - L. Milukienė ir P. Molis.

Buvo perskaityti tuntų įsakymai, apdovanojimai, pagerbimai

Gėlės ir padėkos žodžiai buvusiems tuntininkams.

Sesės L. Totoraitytė ir R. Morčūnaitė uždega 25 žvakutes ant sukaktuvinio pyrago.

V.s. L. Milukienė ir v.s. P. Molis sutartinai prapiauna pyragą.

Prasmingai nueitas gyvenimo kelias.

75 m. amžiaus sukaktuves švenčianti Toronto skautų-čių didelė rėmėja O. Indrelienė atidaro Ka-

ziuko mugę. Kairėj - "Rambyno" tuntininkas ps. V. Turūta, dešinėj - "Šatrijos" tuntininkė s. D. Keršienė.

S. Dabkaus nuotr.

buvusiųjų tuntininkų, apdovanojant juos specialiais adresais su įrašais ir tautinėm juostelėm; vyr. skaučių kandidačių būrelio narės prisegė jiems po gėlytę.

Sveikino tuntininkai s. D. Keršienė, ps. V. Turūta, v.s. L. Milukienė, v.s. P. Molis ir organizacijos. Visi linkėjo augti ir stiprėti skaičiumi ir lietuviškumu, skautiškumu.

Meninę programą atliko tuntu įsteigta tautinių šokių grupė "Gintaras", vadovaujama paskautininkų R. ir J. Karasiejų, v.s. Stepo Kairio vardo muzikinis vienetas, vadovaujamas ps. G. Kalinausko ir sl. J. Bekerytės. Pabaigai Vlado Putvio šaulių kuopos "Aitvaras" vadovaujamas s. A. Biškevičienės suvaidino 2 veiksmų komedią "Plutelė ir pelės".

Iškilmės baigtos vaišėmis.

Nors per 25-rius metus keletą kartų pasikeitė vadovės-vai, bet darnus Šatrijos ir Rambyno sesių ir brolių bendradarbiavimas niekuomet nenutrūko.

D.K.

Žvilgsnis į ateitį.

Jaunieji tuntu vadovai - Asta ir Linas Sapliai - sveikinami sesytės ir brolio.

Visos nuotraukos S. Dabkaus.

OMAHA

LAISVĖS VARPO STOVYKLA

Visiems plušant iškils aukštas
pionerijos bokštas.

ps. J. Šarkos nuotr.

„Širdie, mažutė tu esi,
Bet pajėgi tiek daug mylėti.
Ir Dievą, Artimą, Tėvynę,
Visus, visus savy turėti!“

„Laisvės Varpas“ - tai vadinosi
šių metų Omahos skautų ir skaučių
stovykla. Stovyklavietė randasi
netoli Harlen, Iowa - Prairie Rose

State Parke. Ši stovykla buvo su-
ruošta Mindaugo dr-vės skautų
iniciatyva, tai visi turėjo laikytis jų
nustatytos tvarkos. Stovyklos vir-
šininkai buvo ps. Jonas Šarka
(Mindaugo dr-vės dr-kas), bendros
stovyklos komendantas - ps. L.
Totilas, „Žalgirio“ pastovyklei
vadovavo sl. R. Reškevičius,
sporto vadovas - br. J. Prišmantas,

sargybos vadovas - ps. R. Arnauskas.

Sesių „Varpinės“ pastovyklės
viršininkės pareigas pasikeisdamos
ėjo s. L. Antanėlienė ir s. M.
Šarkienė, komendantė ir skaučių
vadovė - psl. V. Šarkaitė, o jaun.
skaučių vadovė - vyr.sk. sl. Teresė
Gaidelytė. Iš viso stovyklavo virš
30 brolių ir sesių.

Maitinimu rūpinosi p.p. Totilai,
M. Radžiūnienė ir J. Rackevičius.

Stovyklautojai turėjo įdomią ir
darbingą užsiėmimų programą:
vyko pionerijos bokšto statyba,
bendra stovyklos iškyla aplink
ežerą, sporto šventė, tautodailė,
papasakojimai, puolimai, dainavi-
mas, paukštyčių iškyla ir kt. Sto-
vyklos uždarymo iškilmų metu
kelios jaun. skautės davė įžodį.

Stovykla praėjo malonioje, darbš-
čioje darnaus sugyvenimo nuotai-
koje.

Sesė Teresė

DETROITAS

1977 m. sausio mėn. 22-23 dienomis
Dainavoje įvyko Detroito Ga-
bijos ir Baltijos tuntų žiemos iš-
kyla. Dalyvavo skautai ir skautės
su savo tėveliais, broliukais ir se-
sutėmis. Susirinko nemažas būrys
ir labai linksmai praleido pusantros
dienos čiuoždami, važinėdamiesi
rogutėmis ir žaisdami. Vakare
buvo įdomus laužas, kuriame pasi-
rodė ne tik jaunimas, bet ir tėveliai
su vadovais.

BOSTONAS

Paukštytės sukasi ratelyje lažo programą atliekant.

Baltijos ir Žalgirio tuntų iškilmingą sueigą lapkričio 20 d. atidaro s. L. Kiliulienė ir Birutės dr-vės skautės.

Rozės ir rūtos ps. J. Matulaitienei, pasipuošusiai žaliu kaklaraiščiu.

A. Želvio nuotr.

*— Vaziuojam!
Kas greičiau nučiuos nuo Dainavos kalnelių?*

*Pakalnėn - per minutę, į kalną rogutes užtraukti - daug ilgiau.
Detroito broliai žiemos iškylėje.*

SKAUTU AIDAS

6842 So. Campbell Ave.
Chicago, IL. 60629

S STATKUS

2245 BURR OAK AVE

NORTH RIVERSIDE ILL
60546**GERAI, KAD NEPASTEBĖJO**

Kartą ėjo pelė su drambliu pasi-
vaikščioti. Jiems bevaikščiojant,
pelė staiga pamatė katiną ir sku-
biai pasislėpė už akmenų. Prabėgus
katinui pro šalį, pelė išlindo iš savo
slėptuvės ir atsidususi sako
drambliui:

— Laimė, kad jis mūsų nepaste-
bėjo!

PASIDUOKIM

Du skautai stovyklavo miške.
Vakare jie sugulė, susisupo ant-
klodėmis, gindamiesi nuo uodų.
Staiga vienas jų pamatė porą švie-
čiančių vabalėlių ir nusiminęs sako
savo draugui:

— Aš manau, kad mes geriau
pasiduokim. Matai, jie ieško mūsų
jau su žiburiu!

NEPATAIKĖ

Motina bara sūnų:

— Vaikeli, argi gražu į savo
draugą mesti akmenį?

— Bet, mamyte, jis pirmas metė!

— Tai tada reikėjo mane pa-
šaukti, o ne mesti.

— Bet ar tu, mamyte, būtum ge-
riau pataikiusi?

VILKIUKŲ POKALBIAI

— Kaip šiandien miegojai? —
tėtis klausia šešerių metų Algį.

— Gerai.

— O ką sapne matei?

— Nieko. Aš juk miegojau užsi-
merkęs.

SUSIŽIEDAVUSI

Viena paukštytė nuėjo su savo
mama į parodą, kurioje pamatė
įvairių gyvulių. Vienoje pertvaroje
stovėjo bulius su žiedu šnervėse.

— Mamyte, — paklausė paukš-
tytė, — ar ši karvė yra susižieda-
vusi?

Surinko v.s. Br. Žalys

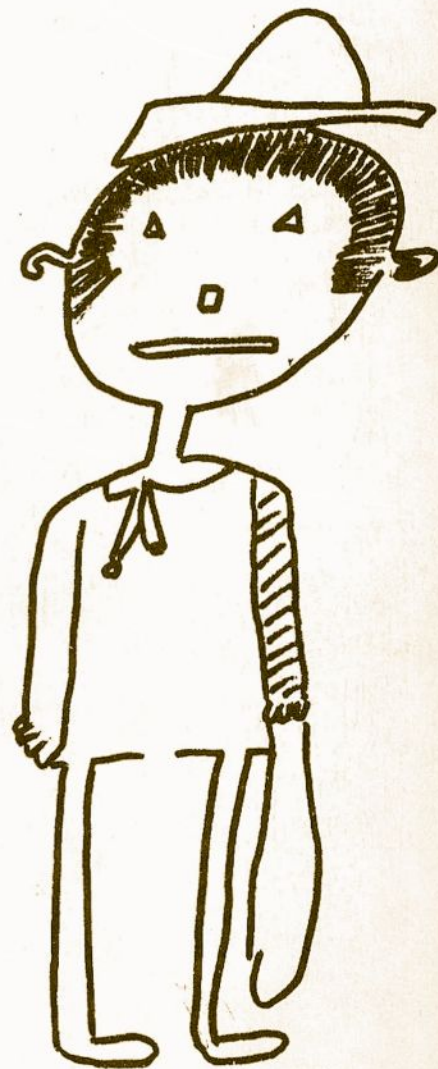
Kas neskaito SKAUTŲ AIDO,
Pamatysi tuoj iš veido.
Ir suprašį iš akių,
Kad yra dar daug tokių:
SKAUTŲ AIDO neregėjo,
Penkių dolerių gailėjo,
Saldumynus tiktai gauda,
Coca coloį išsimauda.
Savo pareigas apleido, -
Nebereikia SKAUTŲ AIDO...

Kas toliau? Broleliai, sesės,
Ar ir liksime lyg žąsys
Be kultūros, be spaudos,
Tik ieškodami naudos?!
Vaje, vaje - - -

SKAUTŲ AIDĄ UŽSAKYKI,
SAVO PAREIGĄ ATLIKI!

Bebro brolis

— Ar turi jaunesnę sesutę?
— Ne, neturiu.
— Tai ką tu muši?

Piešė S. Gudis, 9 m. Lituanicos
tunto vilkiukas.